MAGYAR KATOLIKUS PÜSPÖKI KONFERENCIA
CONFERENTIA EPISCOPORUM HUNGARIAE

H-1071 Budapest VII., Városligeti fasor 45.
Telefon: (36-1) 342-6959, Telefax: (36-1) 342-6957
Mobil: (+36-30) 742-4441; (+36-30) 742-4443
Postai cím: 1406 Budapest, Pf. 79.
E-mail: pkt@katolikus.hu

Körlevél

Kedves Testvérek!

Néhány nap múlva társadalmi életünk egy nagyon fontos eseményéhez érkezünk: országgyűlési választások lesznek hazánkban. Az Egyház Krisztustól kapott küldetése, hogy hirdesse az Evangéliumot minden embernek. Az Evangélium üzenete egyaránt érvényes a társadalom, a politika, az egyéni és a közösségi élet minden területére: „…a társadalmi tanítás az Egyház részéről nem (...) illetéktelen beavatkozás. Joga van a társadalmi szféra evangelizálására, (...) amelyben az ember élete zajlik, - hogy ott visszhangozza az Evangélium felszabadító üzenetét" (Az Egyház társadalmi tanításának kompendiuma 70. p.).

2006-ban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia imaévet hirdetett a nemzet lelki megújulásáért. Ebben a körlevélben írtuk: «Nemzetünk nagyon nagy bajban van, csak Isten irgalma menthet meg minket.» Sajnos helyzetünk azóta még tovább romlott, de a lelki megújulás vágya is erősödött. Mindnyájan tapasztaljuk az egészségügy, a közoktatás és a nevelés tragikus helyzetét, az emberek elszegényedését, a munkanélküliség növekedését, a becsületes munka leértékelődését, a közbiztonság hiányát, bizonyos nemzetiségi és etnikai kérdések politikai célú felhasználását, a család értékeinek lejáratását, a családok gazdasági ellehetetlenítését, a vidék és a mezőgazdaság szomorú helyzetét. Mi, katolikus keresztények pedig évről-évre szembesülünk egyházi iskoláink és más intézményeink hátrányos megkülönböztetésével. Mindezeket tetézi az általános korrupció és az intézményekből való kiábrándulás. Sokan elvesztették a jövőbe vetett reményüket, és közömbösségbe merültek. Sokan mondják: nem megyek el választani, úgyis minden mindegy.

Mi, keresztények azonban nem oszthatjuk ezt a reménytelenséget. Sorsközösségben vagyunk egész népünkkel. Önmagunk, fiatalságunk, nemzetünk jövőjéért felelősek vagyunk Isten előtt. Emlékezzünk csak: egy-egy kórház bezárása, vagy vasútvonalak megszüntetése elleni tüntetés hozott-e eredményt? – Nem. Azt hallottuk: demokratikus országban erre csak választások hozhatnak megoldást. Hát most itt a lehetőség! Aki nem megy el választani, az eleve lemond arról a jogáról, hogy valamit is számon kérhessen, lemond gyermekei, szülei, hazája jövőjéről. Ezért számunkra, hívők számára a részvétel a választásokon ***lelkiismereti kötelesség.***

De milyen pártot válasszunk, kire adjuk szavazatunkat? Itt két dolgot kell megfontolni. ***Az első:*** nyilván mi, katolikus keresztények csak olyan pártot támogathatunk, amelyik értékeli és támogatja a családot, segíti az oktatás-nevelés helyreállítását, értékeli a becsületes munkát és támogatja a munkahelyeket. Olyan pártot, amelyik kész felszámolni az általános korrupciót, megvédi az ártatlanokat és bünteti a bűnösöket, amely visszaállítja a közbiztonságot, rendet tesz az egészségügyben, és amelyik nem diszkriminálja anyagilag azokat a szülőket, akik gyermekeiket egyházi iskolába járatják. Természetesen, a választások előtt ezeket mindenki megígéri, de azt is meg kell nézni, hogy a szép ígéretek hirdetői mit csináltak eddig.

A ***másik kérdés:*** ha úgy gondoljuk, van olyan párt, amelytől ezeket elvárhatjuk, akkor azt is meg kell fontolni, képes lesz-e arra, hogy kormányra kerülve ígéreteit végre is tudja hajtani. Szavazatunkkal ne támogassunk olyan pártot, amelyik sokak számára tetszetős ígéretekkel áll elő, de azokat megvalósítani nem képes.

Keresztény hitünkkel ellenkezik minden olyan liberális, a kereszténység alapértékeit támadó-kigúnyoló világnézet, amely tagadja az élet szentségét, az egy férfi és egy nő közötti házasságon alapuló családot, és amely, - miközben állandóan hivatkozik az emberi jogokra, - ugyanakkor mégis a pénzt és a multinacionális tőke uralmát állítja a középpontba. *XVI.* ***Benedek pápa*** írta a „Caritas in Veritate" kezdetű enciklikájában, hogy «az a humanizmus, amely kirekeszti az Istent, embertelen humanizmus» (78.p.).

Fontosnak tartjuk ugyanakkor magyar voltunkat, nemzeti kultúránkat, melyet a kereszténység formált már több mint ezer éve, s azt a hazaszeretetet, amelyre Szent István óta minden magyar szent és boldog, nemzetünk minden nagyja tanított minket. Széchenyi Istvánnal valljuk: „egyetlen népnél sem vagyunk alábbvalóak." De azt is meg kell jegyezni, hogy mi, katolikus keresztények Krisztus példájára nyitott szívvel közeledünk minden ember felé.

Kedves Testvérek!

Mindnyájan érezzük, hogy mélyponton áll ma nemzetünk. Ez azonban nem taszít reménytelenségbe minket. Hazánkban nagy változásra van szükség, és erre most lehetőségünk nyílik a választásokkal. Imádkozzunk Istenhez bölcs belátásért és bátorságért, hogy megfontolt, jó döntést hozzunk. Magyarok Nagyasszonya, könyörögj érettünk!

Budapest, 2010. március 28.

Kérem felolvasni március 28-án, virágvasárnap minden szentmisén!

a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia